

Боги і монстри. Кн. 3. Світанок проклятої королеви : роман

Амбер В. Ніколь

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

Переклад — Дмитренко А. С.

© Видавництво «Богдан». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

У попередніх серіях...

Ні, жартую. Якось Логан показав мені те шоу з кумедними переказами минулих подій, ну і... хай там як.

Ви переживали такі моменти розслаблення після виснажливого дня, коли задираєш ноги, вважаючи, що краще й бути не може? Ні? Що ж, я теж. Я гадав, що бачив найгірше, коли впав Раширім. Мій світ розсипався. Сім'я розпалася. Думав, далі нема куди, хіба ні? Ксав'є вліпив би мені ляща, якби я сказав це вголос, але я, бляха, саме так і думав.

Семкаїл, наш король і вірний... Та ні, яке там «вірний» — навіть так не можу його назвати, бо той покидьок залишив нас задля... Забігаю наперед. Словом, я гадав, що добре його знаю. Ми разом розважалися, воювали пліч-о-пліч і навіть трахалися в одній кімнаті. Не дивіться так. Після битви треба випускати пару, а ми воювали в кількох сраних війнах. От коли вам так відчайдушно закортить розрядки, що стане байдуже на друга в наметі, — тоді й поговоримо.

Хай там як, ми з Семкаїлом провели разом сотні років до падіння Раширіма. А потім він став іншим — та коли, відверто, то збрешу, якщо не скажу, що зміни сталися раніше. Усе почалося з Уніра — змінився й він. По правді, я мусив уважніше придивлятися. До всіх.

Семкаїл покинув нас після падіння Раширіма. Залишив інструкції щодо підтримання решти світів, а тоді зник на століття. А потім, негідник, об'являється з мегагарячою подружкою — і це без жартів: вона буквально спроможна спалити обличчя.

З появою Діанни все змінилося — справді все. Вона не просто випалила руйнівний шлях через увесь світ, аби помститися за загиблу сестру, — вона палала так у біса яскраво, що освітила всі секрети, сховані в нашій родині й у нас самих.

Ми з Ксав'є та Імоджен облаштувалися на останках Раширіма, абсолютно не підозрюючи, що Семкаїл не просто повернувся — а ще й злигався з нашим заклятим ворогом — Іг'Моррутенем (див. вище: «гаряча подружка»). Очевидно, вони шукали якусь реліквію. Але все пішло коту під хвіст, і Діанна втратила єдину людину, яку любила. А тоді, спустошена й у скорботі, вона спробувала нас убити. Без жартів. Я буквально тримав у руках власні нутрощі.

Семкаїл — вічний герой — спромігся прорватися крізь її крижану оболонку. Він навіть перебудував власний дім і сховав її там від ради. Ті срані темні конячки хотіли її голову. Ну, може, я й спав з одною з них, аби трохи притлумити власні почуття до найліпшого друга, але ж у всіх свої проблеми, так? Хай там як, повернімося до теми.

Діанна, хай яка вона запальна й любляча — не переказуйте їй мої слова, — виявилася не найгіршою річчю у світі, зовсім не найгіршою. Вочевидь, її творець, Кейгад — вибачте, перо зіслизнуло — Кейден, мав план грандіозніший, ніж бодай хтось із нас підозрював. А ми й поняття не мали, що в керма стояв не він.

Я думав, що пізнав біль. Того дня, коли Ксав'є зізнався, що з кимось зустрічається, я хотів видряпати собі очі. Та дізнання, як жахливо нас усіх зрадили, мене спустошило. Світ перевернувся від усвідомлення, що Вінсент — хлопець, якого я вважав своєю клятою кров'ю, — працював на Кейдена. Він брехав, маніпулював і перетворив мою родину в ідеальних, нетямних і нечутливих солдатів.

І знову я подумав, що найгірше вже сталося, — та ось Кейден поманив мене, використовуючи Ксав'є як приманку. Я погодився прийти добровільно, відмовитися не лише від фізичної свободи, а й від свободи розуму. Погодився приєднатися до них — аби тільки залишатися з Ксав'є. Але Кейден запланував інше. Ми всі пошилися в дурні, бо гадали, що знаємо таємниці богів. Та жоден з нас не був

готовий зустріти всемогутніх дітей, яких Унір сховав від світу. Замкнув на віки. І врешті вони звільнилися, спрагли до крові й помсти.

Так, ви правильно зрозуміли. Татко Унір не просто попогрів чуба й створив одну дитинку. Ні, ні, він зробив ще трьох. Ці троє схиблених вирішили змусити Семкаїла й усіх нас дорого поплатитися за злочини татка.

Хоча, технічно, присяжні досі не в курсі, як тих дітей створили. Не пригадую, щоб Унір, як Семкаїл, сновигав палацом з іншими партнерками. Я знав амату Уніра — Засін. Крута, справжня шибайголова — самим поглядом могла змусити Уніра рюмсати. Сумніваюся, що вона допустила б якусь інтрижку, але я знову відійшов від теми. І чому люди довіряють мені такі речі?

Знаю, знаю, ви всі дуже про мене хвилюєтесь. Зрозумів. Утім, мабуть, мусите почекати — і дізнається, що зі мною відбувається. Та можу вас запевнити, що зараз усе інакше. Абсолютно інакше.

Я вважав, що ми завжди будемо на висоті. Зарозуміло з мого боку, так. Ми боролися за добро та справедливість у світі. Та попри це зазнали в біса жалюгідної поразки. Не просто програли, а й знову втратили дім. Мені досі сняться жахіття — охоплений полум'ям Раширім, а також побитий і зв'язаний Семкаїл на підлозі. А тепер його сила — його залишки — розливається небом. Нісмера керує вимірами, і ми всі — заручники її правління. Я гадав, що найгірше ми вже пережили, але помилявся. Збіса помилявся.

Знаю, що Діанна досі десь там. Знаю, що вона жадає відплати за смерть Семкаїла, і частина мене сподівається, що вона вщент випалить усю цю срань. І якщо мене чекає вогненна кончина від її рук... сподіваюся, що вмру разом зі своїм Ксаві.

...

Далі — у повній книжці «Боги і монстри. Кн. 3. Світанок проклятої королеви :
роман».

nashaknyga.com.ua